

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Реклація і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 173. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ВЕРЕСНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 11, 1985 No. 173. VOL. XCII.

СХІДНОНІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ЗВІЛЬНИЛИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

Лондон. — Східнонімецькі комуністичні власті, які затримали були двох українських студентів з Великобританії і тримали їх в тюрмі на протязі трьох тижнів за нібито переніс через східнонімецьку територію до Польщі недоведену антикомуністичну літературу, звільнили 21-річного Олега Лещинського і 22-річного Юрія Федішина після інтерв'ю британського консуляту.

Затриманих юнаків притримали у Франкфурті над Одро, Східна Німеччина, і після перевірки їхнього багажу вилучили з них антикомуністичну літературу, зокрема, брошури про українських націоналістів, а також фотографії українських політичних і суспільно-громадських лідерів в Англії і запитували чи вони знають хто вони такі і чим займаються, запитували де вони взяли літературу та ставили їм інші, дуже часто незрозумілі для них питання.

Вкінці родини юнаків розпочали через міністерство закордонних справ інтенсивні заходи для звільнення юнаків. Старший брат О. Лещинського, 26-річний Роман, заявив офіційно кореспондентам, що він не виключає, що його брат і товариші могли мати у своїх валізах журнали і книжки для особистого вжитку, навіть з антикомуністичною тематикою, не усвідомлюючи собі, що такої літератури не можна ввозити до комуністичних держав Східної Європи. Після того, як його брата звільнили з тюрми і він прибув до Великобританії, Роман Лещинський заявив співробітнику "Українського Тижневика", що дійсно Олег мав з собою кілька українських книжок, але він їх не взяв для розповсюдження, а для власного користування.

Вкінці студенти, перед своїм звільненням стали перед судом у Східному Берліні 23-го серпня за порушення законів цієї держави, які передбачають також покарання тюрмою за "антидержавну і антикомуністичну літературу". Згідно з тамтешнім кримінальним правом, вони могли бути засуджені на максимальне покарання аж до восьми років тюрми, але суддя, враховуючи мабуть розголослення цієї справи засобами масової інформації й інтервенцію британських офіційних чинників, виніс вирок депортувати і грошову кару в сумі 5.600 американських доларів. Кару заплатили в імені ув'язнених службовці британської амбасаді і таким способом студентам вдалося вийти на волю. Проти їхнього ув'язнення протестували також члени британського парламенту і студенти економічної школи, у якій студіює О. Лещинський.

Відбудуться збори і конференція Історично-Філософської Секції НТШ

Нью Йорк. — З нагоди 85-ліття проф. Володимира Кубійовича, голови НТШ в Європі і кільканадцятилітнього директора Історично-Філософської Секції Наукового Товариства ім. Шевченка, відбудеться тут в суботу, 28-го вересня, в приміщенні НТШ, наукова конференція, що розпочнеться о год. 9:30 вранці.

З доповідями про вісто-рононню діяльність сеніора української науки виступлять: д-р Аркадій Жуковський, м-р Григорій Колодій, д-р Василь Лещинський, д-р Василь Маркус, д-р Ярослав Падок, д-р Ігор Стебельський і д-р Атанас Фіголь.

Проф. В. Кубійович започинає свою участь. Ювілейну наукову конференцію спонсують спільно управа НТШ і Історично-Філосо-

КГБ НАМАГАЄТЬСЯ ЗАВЕРБУВАТИ АНГЛІЙСЬКИХ ТУРИСТІВ

Лондон. — Генеральний прокуратор Великобританії сер Майкл Гейверс виступив минулого тижня по радіо і попереду англійців, які їдуть до Советського Союзу, бути обережними, бо КГБ намагається завербувати англійських туристів. За день до виступу прокуратора, заступник генерального секретаря лівої крайової профспілки моряків і скарбник лейбористської партії Сем МекКласкі заявив, що два роки тому, коли він був у Москві на міжнародній конференції профспілок моряків, КГБ намагалося зроби його своїм агентом.

Сер М. Гейверс заявив, що в свій час його вислали з Лондону. Потім незнайомець сказав, що якщо МекКласкі переможе у виборах і стане працювати для КГБ, це позитивно відб'ється на політичних відносинах між лейбористською партією і Советським Союзом.

Сер М. Гейверс заявив, що в свій час його вислали з Лондону. Потім незнайомець сказав, що якщо МекКласкі переможе у виборах і стане працювати для КГБ, це позитивно відб'ється на політичних відносинах між лейбористською партією і Советським Союзом.

Як повідомляє агентство ЮПІ, Джордж Янг, який в 1950-60-их роках очолював британську контррозвідку, заявив, що в той період для КГБ почали працювати кілька провідних англійських соціалістів.

Представники УККА, УАКР і неоприділених організацій мали чергову зустріч

Стемфорд, Конн. (ІАХ). — Тут в приміщенні Стемфордської епархії відбулася чергова зустріч представників УККА, УАКР та неоприділених організацій.

Присутніми, крім Владислава Лещинського як представника наради буди, від УККА — д-р Аскольд Лещинський, д-р Михайло Сингурович, та проф. Іван Телюк; від УАКР брали участь: д-р Роман Борковський та інж. Степан Процик, а від неоприділених організацій — д-р Степан Ворох, о.

В присутніх було видне бажання шукати розв'язки спірних справ в громаді.

Чергові наради призначені теж на суботу, 26-го жовтня ц.р. в Стемфорді.

„Нью Йорк Таймс“ пише про виставку Українського Музею

Нью Йорк. — В шодержавному додатку до недільного видання „Нью Йорк Таймс“ з 25-го серпня появилася довша стаття про відкриття виставки українського народного мистецтва в американському музеї „Монумент в містечку Лінк-рофт“. Н. Дж. Музей є розташований на університетському дворі Бруксдейлського коледжу.

Авторка статті Мюрел Джейкобс не лише описує поодинокі види традиційного українського народного мистецтва, як народні вбрання, рушники, вишивки, килими, дереворізьбу, кераміку і писанки, але теж подає багато інформації про українців, згадує про переслідування українців й заборону публікації українською мовою під царською владою, переповідає історію кількох хвиль імміграції до Америки та вказує на живучість української громади в цій країні. Вкінці вона інформую читачів, де можна студіювати архівні матеріали про українське поселення — в університеті Мінесоти, університеті Дікенсона в Північній Кароліні, в Бавид Бруку та в УНСоюзі.

Авторка відмічує, що це пересувна виставка Українського Музею в Нью Йорку, яку влаштовано при фінансовій допомозі Фондації Доджа та Ньюйоркської ради мистецтва, як теж поодиноких жертводавців. Стаття написана в дуже прихильному тоні й ілюстрована знімками з виставлених музейних об'єктів.

Виставка буде відкрита до 13-го жовтня. Саме почався новий шкільний рік. Виставку почали відвідувати не лише студенти коледжу, але й організовані групи дітей з довколишніх шкіл.

Музей відкритий від вітківки до суботи від 10-ої ранку до 4:30 по полудні і від 1-ої до 5-ої по полудні в неділі.

НОВИЙ ДИРЕКТОР КУК

Вінніпег, Ман. (КУК). — Юрій Веретельник, колишній лектор у Торонтоському університеті, назначений новим виконавчим директором Комітету Українців Канади. Він перебрался до праці з початком серпня. Він буде старатись оживити працю КУК і координувати діяльність всіх українських організацій, які становлять КУК, сформований у 1940 році.

Советський шпигун В. Юрченко втік на Захід

Бонн, Західна Німеччина. — Тепер, коли західнонімецькі розвідкові експерти роблять аналіз втечі свого визначного агента Ганса Тілге до Східної Німеччини, стала відома втеча провідного працівника розвідкового сектора КГБ Віталія Юрченка, який ще 1-го серпня зник в Римі. Він прибув до Риму 24-го липня і приїхав в советський амбасаді. Його ранга мусіла бути дуже висока, бо ніхто з працівників амбасаді не мав права доручати йому завдань, ані контролювати його рухів. 1-го серпня він сказав черговому в амбасаді, що їде оглянути Ватиканський музей і на цьому слід по ньому загубився. До амбасаді ніколи не вернувся, а про його зникнення советські чинники повідомили італійській поліції. Вона, як і агенти італійської секретної служби, Юрченка не знайшли. Американські чинники про цю справу мовчать.

Репортер газети „Корієр делла Сера“, який має можливість довідатись що діялось в советській амбасаді після зникнення Юрченка, написав: „Совети дослідили божеволіють по втечі Юрченка, бок він для Заходу є такий же цінний як Тілге для Сходу. Юрченко знає прізвища советських агентів в західних державах і прізвища подвійних агентів які оперують на Заході в користь Москви“.

Вітальєв, який мав можливість довідатись що діялось в советській амбасаді після зникнення Юрченка, написав: „Совети дослідили божеволіють по втечі Юрченка, бок він для Заходу є такий же цінний як Тілге для Сходу. Юрченко знає прізвища советських агентів в західних державах і прізвища подвійних агентів які оперують на Заході в користь Москви“.

Дискусія велася довкола проекту статуту спільної централі українців в ЗСА, запропонованого д-ром С. Ворохом від неоприділених організацій.

В СВІТІ

ПАПА ІВАН ПАВЛО II відвідав в неділю, 8-го вересня, ц.р., маленьку альпійську країну Ліхтенштайн. Папа був в Ліхтенштайні майже 10 годин, відвідавши старовинний замок Відус, у якому все ще резидує принц Франц Йозеф II і принцеса Гіна, побував у 300-літньому монастирі. Шля країна складається з 26,680 населення, 90 відсотків мешканців це католики. З цієї найменшої самостійної країни Папа Римський звернувся до всіх християн з великою справою, яку він наголосив від початку свого понтифікату і рішучо засуджує, а саме ще раз гостро засудив тих, які вбивають ненароджених ще дітей, назвавши аборт „великим злочином“ і „великим гріхом“.

ВІЙСЬКОВИЙ УРЯД ПАКІСТАНУ запропонував парламентові затвердження законопроекту, який забороняє тиме судам, а також найвищому державному судові, втручатись у справи восьмирічного урядування військової хунти, яка нібито обіцяє розписати парламентарні вибори в кінці цього року і передати владу в країні в руки цивільних політиків. Законопроект, який, очевидно, підписав теперішній президент ген. Мохаммед Зія уль-Хаг, забезпечить теперішнє керівництво і військовою хунту перед можливими політичними процесами в майбутньому, якщо влада дійсно перейде в руки цивільних.

ПРЕЗИДЕНТ ІЗРАЇЛЯ Хаїм Герцог заявив, що це є ганьбою, щоб цивілізовані люди приймали ідеї рабства Месра Кагане, колишнього керівника Жидівської оборонної ліги в ЗСА, американського громадянина, який виїхавши до Ізраїля здобув там парламентарний мандат і голосить, особливо серед молоді, свої вбивчі і компромітуючі Ізраїль ідеї. Він, наприклад, пропонує вислати з Ізраїля усіх 700,000 арабів, громадян Ізраїля, і 3 мільйона арабів з окупованих арабських земель та заселити ці землі жидами з цілого світу. Х. Герцог вважає, що проповідання Кагане програма є подібна „до нюрнберзького права“ з 1935 року, на підставі якого німецькі фашисти позбавляли усіх жидів громадянських прав. Не вважаючи на критику офіційних осіб, Кагане і проповідані ним ідеї мають підтримку в певній частині екстремістів, зокрема молоді, — кажуть кореспонденти.

МІЖ ПАЛЕСТИНЦЯМИ І ЛІВАНСЬКИМИ мусульманами-шіїтами немає згоди, — кажуть спостерігачі. Шіїти намагаються опанувати табори втікачів і деякі військові, згідно партизанські бази, колись приналежали Палестинській Визвольній Організації й іншим палестинським партизанським групам. В суботу й неділю, 7-го і 8-го вересня, у Бейруті шіїти обстріляли палестинські позиції і бій між ривалізуючими групами тривав кільканадцять годин. Урядові чинники заявили, що у вистіді бою були забиті і поранені чимало осіб, дуже часто несприятних до ривалізації спорів. Між забитими було багато старших осіб, жінок і дітей.

РЕЧНИКИ АФГАНІСТАНСЬКИХ антикомуністичних повстанців заперечили погослови комуністичного уряду в Кабулі, що вони, мовляв, зістріляли афганський пасажирський літак, у вистіді чого кількадесят пасажирів і обслуга літака загинули. Літак нібито був власністю кабульського уряду. Пропагандою повстанців назвали також твердження представників Кабулу, що повстанці живляють тепер проти літаків всякого типу американські модерні ракети, доставлені їм американською розвідкою. Представники повстанського руху в Пакистані заявили, що їм невідомо, про жадний випадок зістрілення літака, тим більше цивільної авіації.

ГАЗЕТА „ТАЙМС“ в Лондоні повідомила у числі з 8-го вересня, що центральний уряд в Лондоні незабаром перестане вважати ірландських в'язнів політичними в'язнями, відберіє від них теперішній привілей полонених і вважатиме доконаними ними злочини звичайним терором. Подібні намагання уряду Великобританії в 1981 році викликали голодовку страйків в'язнів і 10 осіб померли від голодової смерті. У в'язницях на спеціальному статусі тепер перебуває 149 в'язнів. Біля 100 в'язнів є протестантами, решта члени Ірландської Революційної Армії (ІРА).

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН НАКЛАВ ЕКОНОМІЧНІ САНКЦІЇ ПРОТИ ПАР

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген закликав багатьох, в першу чергу законодавців в Сенаті і Палаті Репрезентантів, своїм екзекутивним зарядженням про економічні санкції проти Південно-Африканської Республіки. Як відомо, обидві палати Конгресу збиралися приймати окремий законопроект і резолюції, які зобов'язували б Адміністрацію обмежити до мінімуму торгівлю з ПАР за її політику апартаїду, хоч знали, що Президент, який довго опонував до того законопроекту і самих санкцій, може накладати вето на законопроект вважаючи, що економічні санкції вдаряють не тільки по білій урядовій меншості в Південній Африці, але в першу чергу по негритянській більшості, яка дуже легко може опинитися без праці, без засобів до життя, що у свою чергу збільшить расову ворожнечу і посилюватиме тенденції до громадянської війни.

Адміністрація заборонила продаж компютерів для ПАР, зупинила всякі позички для уряду в Преторії, запропонувала зупинити продаж афганського золота чи виробів із золота імпортованих з Південної Африки і шикловито заборонила продаж всякої нуклеарної технології. Очевидно, екзекутивне зарядження президента Р. Регена в цій справі, шикловито змінило ситуацію в Сенаті, хоч поодинокі сенатори, демократи і республіканці, не відмовились, заходами Уряду, все одно пропонують прийняти законопроект про строгі обмеження у відносинах з Еднаніх Стейтів Америки з Південною Африкою, згідно з її урядом, який, не зважаючи на напружену ситуацію в країні, продовжує вести расову політику, відмовляється від переговорів з представниками негритянської більшості і стосує тактику сили, аживаючи для поборювання масових демонстрацій поліцію і військові відділи.

Проголошене з Овальною Біюра Президента зарядження мало також деякі позитивні наслідки, а саме, Сенат, контролюючи республіканцями прийняв постанову про відложення рішення голосування над законопроектом про санкції проти ПАР. Демократи в Сенаті і Палаті Репрезентантів, де вони творять більшість, заповідають натомість, що вони будуть боротися за прийняття більш строгого законопроекту і хай, мовляв, тоді Президент спробує накладати на нього вето. Така тактика, кажуть політичні спостерігачі, є безсумнівно радше міжпартійною політикою, як турботою законодавців про долю чорної більшості в Африці.

У Преторії, тамошній президент П.В.Бота критично висловився про таке потягнення Адміністрації Р. Регена і заявив, що в таку ситуацію вмаєврували Уряд сенатори і конгресмени. Мішана реакція була також зареєстрована кореспондентами серед населення в Південній Африці, білого і чорного. Чорні, принаймні деяка частина з них, дійсно бояться, що в наслідок санкцій може створитися в ПАР нестерпна економічна ситуація і вони будуть її першими жертвами.

В АМЕРИЦІ

ГАЗЕТА „ВАШІНГТОН ТАЙМС“ повідомила, що в одному з перських концтаборів помер український поет Василь Стус, засуджений у 1980 році на десять років позбавлення волі за „антисовєтську агітацію і пропаганду“. Про смерть В. Стуса повідомила з Західної Німеччини Анна-Галія Горбач, яка дізналася про це телефонічно з Києва від жінки Стуса. „Ваш муж помер“, — таку телеграму дістала жінка Василя Стуса. За словами А.Горбач, жінка Стуса дістала в травні останнього листа від чоловіка, в якому він писав, що хворий. В червній жінка Стуса повідомила Горбач, що отримала від советських властей дозвіл побачити чоловіка, але в останню хвилину їй відмовили.

ЗА ДАНИМИ ДЕПАРТАМЕНТУ праці, безробіття в серпні зменшилося до 7 відсотків, в той час, як на протязі шести попередніх місяців воно перебувало на рівні 7,3 відсотка. Дані за серпень свідчать, що безробіття зменшилося серед всіх груп населення, в більшості ділянок промисловості і сільського господарства, в багатьох стейтах країни. Цифри показують, що економіка набирає сили, — сказав на пресовій конференції президент Роналд Реген. „Я з задоволенням дізнався, що безробіття досягло найнижчого рівня за останні п'ять років“, — додав він.

ЧИ Є ЖИТТЯ НА ІНШИХ планетах? Це питання задали телефонічно працівники агентства „Асоційетед Пресс“ 1517 дорослим американцям по всій країні. Біля половини опитаних відповіли позитивно. 47 відсотків опитаних вважають, що життя на інших планетах існує, 36 відсотків не погоджуються з цим, а 17 відсотків утрималися від відповіді. Майже половина опитаних не надає значення приземленню американських астронавтів на інші планети, тоді як одна третя вважає, що це першочергове завдання.

ДОСЛІДНИК З ФЕДЕРАЦІЇ американських вчених Джан Пайк заявив, що як ціль для майбутніх досліджень американської протистелітної ракети буде використаний сателіт „Солунд“, який належить Департаментові оборони. Приватні дослідники прийшли до висновку, що якщо це дійсно так, то перед військово-повітряними силами стоїть нелегке завдання, бо „Солунд“ значно менший від советських розвідувальних сателітів, які будуть цілями на випадок початку військових дій.

ШКОЛЯРИ СТАРШИХ КЛАС провели в п'ятницю, 6-го вересня, демонстрацію на знак протесту проти страйки вчителів. Через страйк вчителів понад 50,000 школярів не могли приступити до занять. „Кожний рік одне і те ж: як лише треба йти до класу, вчителі не виходять на працю. Невже вони не в стані полагодити відносини з міською радою освіти під час літніх вакацій? Вони забувають про свої прямі обов'язки“, — сказав журналіст представник учнів однієї з шкіл Денні Джанс. У п'ятницю по полудні чикагські вчителі досягли згоди з міською радою освіти і в понеділок вирішили вийти до праці.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ речники американської військової адміністрації, на противітній базі в Нойфельдені сталося три вибухи. Вибухом пошкоджені три радари приладу. Людських жертв не було. Вибух на базі Нойфельдені ще четвертий на американських військових об'єктах у Західній Німеччині за останній місяць. Ні одна з терористичних груп пошкодила на себе відповідальність за вибух, але є всі підстави вважати, що як і попередні терористичні акти, цей вибух є справою рук „Червоної бригади“, міжнародної організації, яка оголосила війну НАТО і американській армії в Європі.

Міннеаполіс очікує гостей з Австралії

Хор „Чайка“

Міннеаполіс, Мінн. (О. А.). — Вже від двох місяців тут іде інтенсивна підготовка праця для влаштування концерту ансамблів з Австралії — чоловічого хору „Чайка“ і танцювального ансамблю „Веселка“.

В Америці вони починають своє турне від Міннеаполісу. Концерт відбудеться в неділю, 22-го вересня, в 7-ій год. вечора в аудиторії школи св. Антонія. Квитки в ціні 9 дол. в перепродажу, 10 дол. при касі: діти до 13 років — половина ціни. Квитки можна набудити в членів Українського Комітету Міннесоти, що його очолює Люба Менжера. Цей комітет перебрав на себе обов'язок зорганізувати шоу імпрезу на терені Міннеаполісу.

Ст. Полу. Квитки можна набудити і в українській книгарні.

Австралійські гості приїдуть до Міннеаполісу з Вінніпегу, Ман., в неділю, в 5-ій год. по полудні на летовище Ліндблерт, звідки автобус забере їх прямо до концертного залу.

Після концерту буде влаштоване прийняття для гостей в аудиторії православної церкви св. Михайла, відтак гості на летовище, звідки гості в 4-й год. відлетять до Чикаго.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати з друку матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор самостійно виражає застеріг. Доповнення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеків "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Володимир Душник

Відхід д-ра Володимира Душника це удар по всьому українському громадському житті, але в найпершу чергу важливий удар по світі української преси. Скаже дехто нема незаступних людей. Це вже віджила правда, яку раз-у-раз заперечує життєва практика. У сучасній проблематиці української преси на першому місці стоїть журба за добрих висококваліфікованих журналістів. Щойно на другому місці стоїть журба за читачів української преси. Колись дуже примітивні одиниці казали: кожний, хто вміє писати, може бути журналістом. Ті часи минули. Правда, окремі факультети журналістики засновано недавно, вже в цьому сторіччі, історія преси нараховує свій початок від Великої французької революції, отже від другої половини XVIII сторіччя. Але поруч із особистим хистом журналіст мусить мати освіту — загальну освіту, зокрема та особливо знання рідної і всесвітньої історії, бодай загальнікове знання національної економії та всього того, що складається на сучасне поняття політичних наук. Володимир Душник був професійним журналістом із високою освітою спеціально у ділянці політичних наук.

Володимир Душник володів кількома мовами, між якими на першому місці стояли мови українська і англійська. Хто знає ближче відносини в українській громаді в діаспорі і хто цікавиться проблемами рідної преси, той свідомий, що щораз з'являється коло українських людей, що їх зараховується у журналістичному жаргоні до "двомовних". Із факультетів журналістики американських чи канадських високих шкіл виходять молоді люди — чоловіки і жінки — з добрим знанням тієї професії, а деякі з них — надзвичайно талановиті. Але вони не "дво" а "одномовні". Бо хоча вони українські патріоти і володіють українською розмовною мовою — не всіли сидіти продуктивно за редакційними столами української газети чи журналу. Кілька-надиать років чужомовної школи, де здобували середню і після того високу освіту, кваліфікують їх як дуже добрих фахівців до англійської преси — але не до української. Ім просто трудно чи й неможливо писати редакційні коментарі та аналітичні статті українською мовою, вони не знають термінології, не можуть вкладали своїх думок в український журналістичний стиль.

Володимир Душник був типовим двомовним журналістом-публіцистом, двомовним редактором. Замолоду захоплювався націоналістичним рухом і працював радше в україномовній пресі. Згодом став редактором англійського "Українського Тижневика" і до кінця свого життя був редактором першорядно веденого ним англійського "Українського Квартальника". Але не зривав з українськомовною пресою і був постійним співробітником нашої "Свободи".

Володимир Душник може теж служити за класичний зразок правильності теорії покійного д-ра Луки Мишуги про "дві батьківщини". Він, д-р Володимир Душник, був завжди українським патріотом. Він любив до рідної України з батьківського дому, з народної і середньої школи. Як редактор "Юкрейнієн Квотерлі" мав за ціль ширити тим журналом правду про Україну і спростовувати фальші про Україну і українців. Тому стежив за процесами в Україні, належав до кращих знавців тамешнього правозахисного руху, був теж завжди активний в українському громадському житті в Америці. Але був теж резервним старшиною в американській армії і доказував своєю життєвою практикою зло українського геттоїзму. І він сам і його дружина Марія, колишня довголітня заступниця головної передсідки УНСОЮзу, тепер його почесний член, були активними учасниками американського громадсько-політичного життя.

Тому у відношенні до такої людини, як д-р Володимир Душник не підходить банальна фраза, що "нема незаступних людей". Таку людину страшно трудно заступити. Трудно чи й неможливо заступити ще й тому, що поруч із своєю високою вартістю фахівця був людиною кришталічно чесною, роботою, простолінійною. Не завидував іншим, ніколи не бавився гурцями-патріотичних балакунів. Коли в минулому році вшанували Володимира Душника з нагоди його 75-тиліття і 50-тиліття журналістичної праці — він бачив великий гурт близьких йому друзів. Відійшов уже не в молодому віці. Але міг би ще довго пожити з користю для рідної преси, для рідного народу. І залишив пустку не тільки у найближчій рідній, але й у світі преси і широкого громади.

Останніми часами американська, а за тим і українська преса подавала різну кількість мільйонів людей, яких за свого царювання в Московській імперії вимордував Сталін. Не рахуючи воєні їх втрат, які свідомі подають круглим числом 20 мільйонів (сюди напевно включені теж втрати в людях власної роботи — такі як Вінниця, Львів, Катинь, Колима і т.д.) — додаткові втрати 1920-их і 30-их років американські джерела розцінюють різно — від 15 мільйонів вгору. Тут авторі американських обчислень явно намагаються зменшити діапазон сталінського народоубивства, щоб якоюсь мірою оправдати свій воєнний союз з червоною владою, злочини якого ще перед війною були вже добре відомі. Ми знаємо, що на початку 1930-их років не тільки "велика" американська, а й французька й англійська преса промовчували організований Сталіном голод в Україні, коли загинула четвертина населення України.

Шукаючи правди, чи радше близької до правди, кількості жертв сталінського терору, ми хотіли б звернути увагу на видану ще два роки тому в Німеччині книжку Антона Антонова-Овсенка п.н. "Сталін — портрет одного тирана", що появилася в німецькому перекладі у Видавництві Піперу Мюнхені з передмовою відомого дисидента Михайла Висленського. Автор цієї 447-сторінкової книжки є сином народженого в Черні-

С.В.

СКІЛЬКИ ЛЮДЕЙ ЗАМОРДУВАВ СТАЛІН?

гові Володимира Антонова-Овсенка, який 1918 року привів в Україну банди петроградських матросів валили молоду українську державу. За це йому адлячя Москва поставила в Чернігові окремий пам'ятник, навіть українським написом; перед тим, очевидно, його розстріляли.

Тут годі не згадати, що той малорос Володимир Овсенко (на пам'ятнику "Овсенко") під час жовтневої революції на доручення Леніна зайняв Зимовий дворець, Царську палату і розніс російське Тимчасове правительство — першу спробу демократії в усій історії Росії. Ця заслуга для комунізму, проте, його не врятувала, його жінка була заарештована і покинута самогубством у в'язниці, а сам Овсенко 1938 року дістав кулю в потилицю. Його син, Антон, автор книжки про Сталіна, про яку пишемо, був членом партії КПСС, але це йому не допомогло і в роках 1940-48 він сидів у в'язниці. У 1953 році він був знову арештований і аж до 1957 року, коли був "реабілітований", "відпочивав" на заповільних курортах. Отже, автор книжки з власного досвіду знає, про що пише.

Восленський у своїй передмові пише про деякі дрібні неточності в даній книж-

ці, але признає, що автор дав блискучий образ з'язного зі Сталіном історичного феномену і його "досягненні": підлоги, масових убивств, геноциду, злочи, брутальності і нечуваної дикості. Автор, — пише Восленський, — характеризує добу сталінської влади як "бандитизм, що діврався до влади і створив найкращі злочини, який знає земля".

У своїй книжці А. Овсенко згадує, що з вибраних 1925 року 106 членів ЦК Сталін розстріляв 80. З вибраних 1927 року 121 члена розстріляв 96. 1934 року з 139-ох членів оминило кулі тільки 19 осіб. Так звана громадянська війна і голод 1921-22 років коштували країні 18 мільйонів жертв, а сталінські погроми села і голод 1930-32 років забрали в цілому СССР 22 мільйони людей. Терор у роках 1935-41 узяв 19 мільйонів жертв, а переслідування в повоєнних роках — додаткових дев'ять мільйонів. Коли це все звести до купи, відстане 68 мільйонів мертвих, не рахуючи загинулих на війні і в таборах полонених. (Це ж число подає і знаєць російської дійсності покійний вже проф. А. Курганов і за ним — А. Солженіцин).

Автор книжки з іронією згадує ще живих визначних комуністів зі Сходу і Заходу, а також письменників від Горького і Толстого аж до закінчення Сталіна як "вождя союветського пролетаріату", "друга дітей і жінок", "перетворювача природи", "батька народів", "учителя і академіка", "корифея науки" і "найбільшого генія всіх часів". Ще сьогодні є багато людей поза СССР, які в це вірять...

Ми мали нагоду читати деякі рецензії на цю книжку в німецькій і швейцарській пресі, де на тлі поданого Овсенком матеріалу рецензенти затримали проблему того, що в характері "генія людства" було типово російське, а що союветське, комуністичне. Чимало рецензентів уважало, що сама ідеологія марксизму була не російського, а західного походження. Проте та ідеологія, — писали вони, — впадала на грунт російського утопізму і месіанізму та зокрема ще й царського деспотизму, що в сумі дало те, що ми називаємо московським комунізмом. Овсенко намагається в своїй праці досить незручно довести, що сама "Росія" тут не винувата, але поданим самим факти це заперечує.

Один з рецензентів книжки Овсенка, давши її критичний огляд, писав, що ця книга є "обов'язковою лектурою для тих, які думають, що їхня свобода є тільки словом і тому не варта найменшої жертви". Це влучне зауваження і воно показує, що на Заході є люди, які вже чогось навчилися.

розповіді письменника — його творча вигадливість, багатогранність у виборі засобів літературної техніки, знамениті своїм принципом акції, драматичності й напруження, як і натуралістичним підходом, а теж великою мірою публіцистична й громадська виробленість автора. Менше насичення сенсационністю, реальніше відтворення дійсності, основні схоплення шкідливості визвольної проблеми повоєнної нації й більше поглиблення характерів численних персонажів твору додало б йому ще цінні.

Проте й у наявній формі зміст роману "Поховайте та вставайте" повинен викликати своєрідну рефлексію образу переродженого до національно-державного життя народу, зокрема серед читачів підсвітового нашої батьківщини, якщо б він тільки туди пролітав. Книга варта загального поширення, щоб її не забути треба звертатися на адресу Видавництва: Ukrainian Publishers, Ltd., 200 Liverpool Rd., London, N1 1LF, United Kingdom

ЛАГІДНА ПОГОДА в Норвегії дуже сприяла великій участі виборців у парламентарних виборах в ті країні, які розпочалися в неділю, 8-го вересня. Голосування закінчилося в понеділок, 9-го вересня ввечері, але вислідів виборів ще не проголошено. Політичні спостерігачі переконані, що консервативна партія теперішнього прем'єр-міністра Кааре Вільхольма здобуде потрібну кількість голосів, щоб створити новий уряд.

посередні, на трибуні, виднів герб РСУК — три бджілки на щиті оплетеному колосками пшениці.

О годині 10-й ранку зала наповнилася широким запрошеннями представниками українського громадянства і кооперації та представниками німецької влади. Українську організацію громаду репрезентували д-р В. Кубійович і д-р Кость Паньківський, німецьку кооперацію репрезентував Леопольд Плятенік, а німецьку владу полк. А. Бізані, д-р Г.Г.Гарайс і інші.

Свято почалося концертною точкою, а саме "Увертюрою" М. Вербича до скрипкового тріо у виконанні Р. Савицького, Р. Кришталівського і П. Пшенічки. Описи привітав присутній Сеп Мюллер, уповноважений урядом для РСУК від Кооперативної Ради, а голову промови висловив інж. Ю. Павликовський, довголітній президент РСУК і провідник української кооперації між двома світовими війнами. У своїй промові Ю. Павликовський відмітив велику працю української кооперації для українського народу, яка весь час працювала під ідейним гаслом: "В об'єднанні власних сил до добра і краси!".

З черги виступили з привітаннями представники влади та громадських організацій, переплітаючи програму музичними точками.

Закінчення ювілейних святкувань відбулося 29-го червня 1944 року, що його влаштував Український Центральний Комітет у пошани до праці РСУК, в залі театру при вул. Скарбівській у Львові, з окремою вольовою програмою та привітаннями. Треба, однак, відмітити, що ці святкування були вимушені німецькою владою і вони не відзеркалювали почуттів і настроїв української громади, яка вже бачила, що зближається провал німецької окупації та яка з острахом чекала на нову, ще гіршу, більшовицьку окупацію.

У дуже вузькому колі львівських кооператорів, у половині грудня 1943 року, дуже інтимно відмічено 40-річчя РСУК у приміщенні того ж Союзу, напередодні масової еміграції українців на захід, але, на жаль, з тієї зустрічі не маю ніяких матеріалів, крім промови інж. Ю. Павликовського, яка була вже опублікована в українській пресі в 1950 році.

Згадуючи про 80-ліття заснування Реалізованого Союзу Українських Кооператив у Львові, треба хоч коротко, подати його історію та з'ясувати працю цієї установи

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Мікрохвильне ogrivannya

Нашу планету поперх 8 мільйонів років ogrivaє сонце, яке, до речі, становить джерело майже всіх видів пального на землі: дерева, вугілля, торф, природний газ тощо.

В основі, джерелом теплової енергії, або, як ми її популярно називаємо, тепла, становить рух молекул кожної речовини, яке подібно як сонце, випромінює його у виді дуже коротких електромагнетичних хвиль, які ми називаємо мікрохвилями. Існують спроби використати теплову енергію сонячних променів, користуючись металевими колекторами, тобто зловлену енергію передають воді, яку, або живнаємо безпосередньо, або живнаємо її посередньо до ogrivannya мешкань. Поряд з тим, інженери виробують мікрохвильову енергію в т.з. мікрохвильних печах, які в останніх 20-ти роках втілюються щораз більшою популярністю з уваги на можливість печення та варення одночасно кілька порцій за запрограмованому наперед часі.

Нещодавно, в останньому числі журналу "Саєнс" появилася стаття Роберта В. Павла, проф. фізики Гарвардського університету, про можливість використання електромагнетичної мікрохвильової радіації для ogrivannya, житлових приміщень.

Згідно з цією статтею, живнаючи енергію не більш, ніж потужністю стоваттової електричної жарівки, можна вирити з неї тепло ві мікрохвиль, якими можна, не тільки пекти їдичка, але також ogrivati, чи догрівати мешкальні кімнати в холодних осінніх та зимових місяцях.

Радіаційне ogrivannya мікрохвилями має що перевагу над конвенційним ogrivannya, що воно набагато дешевше та не вимагає коштовних інсталяцій. З уваги на те, воно може бути вагомим фактором в полегшенні, а то й відверненні назріваючої світової кризи пального.

Саме тепер на сторінках світової преси ведуться спори про шкідливість мікрохвильової радіації для людського здоров'я. Йдеться тут про мікрохвильні печі, радарні улаштування і телевізори та їхній шкідливий вплив в аспекті генетичних наслідків, пістряжових захворювань та самогубств осіб, виставлених на довготривалу дію низькочастотних джерел радіації.

На думку Роберта Павла, низькочастотні радіаційні мікрохвилі з радіаційного генератора — так само безпечні, як теплові хвилі з ватрана або з печі на деревне чи вугільне паліве. Конвенційні печі ogrivayut, наперед своє навкільця: повітря в кімнаті, меблі та стіни,

а щойно пізніше, тепло довкільця ogrivaє людей. Коли заінсталювати в кімнаті мікрохвильний генератор, його теплові хвилі будуть ogrivati безпосередньо людей, а не стіни чи меблі. І тому навіть, якщо температура в кімнаті — низька, люди в ній будуть відчувати тепло. Але для виданості радіаційних мікрохвиль, слід стіни, стелю, підлогу та меблі покрити станіолом, або тонкою металевою пластинкою. Звичайно, ті пластинки можуть мати орнаментативний характер, їх мета — відбивати теплові мікрохвилі та напрямлювати їх до нутра кімнати. Та кожне меблі слід запроектувати так, щоб вони не поглинали, а тим самим, не марнували радіаційних мікрохвиль.

На його думку, правильно запроектовані та устатковані приміщення, мешкальні чи бюрові, не потребуватимуть в певних підсунках конвенційного ogrivannya взагалі. Наприклад в кімнаті, температура якої дорівнюється 50 ступеням Фаренгейта, мікрохвиль величиною 60 ватів вистачить, щоб присутня в ній особа почувала температуру 72 ступені Фаренгейта. Для трьох осіб потужність мікрохвиль повинна бути трикратно більша. Якщо хтось не любить, чи не може знести такої високої температури, може забезпечитися нагорткою з металевим плетивом. Павлд підкреслює нешкідливість цього радіаційного ogrivannya з уваги на дуже коротку довжину його мікрохвиль, що дорівнюється 1 сантиметрові в порівнянні до 12 сантиметрів живнаєних в мікрохвильних печах. Радіаційні мікрохвилі проникають безпосередньо людський організм та збільшують кінетичну енергію його молекул, а в тому і почуття тепла. Коротші мікрохвилі проникають тільки шкіру, але вони зате вміщаються у межах федеральної безпеки здоров'я. Звичайно, між радіаційними, мікрохвильним та конвенційним, інфрачервоним ogrivannya, в основі, немає жодної різниці у відчутті тепла.

Професор Р. Павлд планує в найближчому майбутньому збудувати в Гарварді експериментальну кімнату, ogrivayut мікрохвилями для перевірення практичного аспекту своєї теорії. Науково — вона стійка, але в сьогочасного суспільства є параноїчне наставлення до електромагнетичних мікрохвиль. І тому не слід очікувати, що цей новий винахід зустрінеться з великим ентузіазмом та захопленням покупців. Але така доля зустрінута, на жаль, майже всі великі винаходи світу, за винятком може, електричної жарівки.

перед Першою світовою війною, за часів Австрії та згадати про ролі РСУК до дуже важних фактів і згадати тільки головних провідників цієї, наперед перелової установи на західноукраїнських землях.

З історії України знаємо, що наслідки панщинного підданства в Галичині до 1848 року, а кріпачтва на східноукраїнських землях до 1861 року, були страшною перепоною в розвитку культурного та господарського життя України на довгі роки.

Культурний пролом у Галичині зробило Т-во "Просвіта", засноване в грудні 1868 року у Львові. Початок економічного відродження Галичини треба виводити від заснування "Народної Торгівлі" у Львові 1883 року, ініціатором якої був інженер-архітект Василь Нагірний.

До піонерів господарського відродження Західної України можемо зарахувати таких діячів: інж. Василь Нагірний і Аполон Нічай (Народна Торговля), д-р Кость Левицький і Кость Паньківський (основположники і перші провідники Крайового Союзу Кредитового, пізнього "Центробанку"), д-р Степан Фелак, д-р Ярослав Кулаковський (забезпечення Т-ва "Дністер" у Львові), д-р Євген Олесницький і о. Остап Нижанківський (діячі Стрийщини і основположники Крайового Союзу Молодечарського, пізнього славного "Маслосоюзу"), д-р Теофіл Кормош (основположник кредитивки Т-ва "Віра" і "Спілки для Господарства і Торгівлі" в Перемислі, пізнього "Центросоюзу" у Львові), о. Тома і Оліян Дуткевич (основположники Т-ва "Сільський Господар"), д-р Михайло Коноба (провідник господарський діяч у Т-ві "Просвіта"), о. Степан Онішківський, о. Тит Войнаровський, Омелян Савич, Іван Петрушевич, Денис Сембратович, Денис Коренець, Андрій Жук і багато інших, які співпрацювали з "Просвітою" та іншими товариствами над економічним відродженням Галичини і які відчували потребу створення такої нової провідної установи, яка взяла б на себе тягар відповідальності за працю всіх українських господарсько-кооперативних установ і за вишкіл відповідальних господарських діячів та яка планувала б, кермувала б і контролювала б громадсько-господарську діяльність в цілій Східній Галичині.

(Продовження буде)

Андрій Качор

ЗМАГ ДО ДОБРА І КРАСИ НАРОДУ

(У 80-річчя заснування РСУК у Львові)

Я пригадую собі, коли 40 років тому, 28-го червня 1944 року, Реалізований Союз Українських Кооператив у Львові, ця верховна кооперативна центральна на західноукраїнських землях, відзначувала 40-ліття свого існування. Це було гарне, веселе, а разом і дуже сумне останнє кооперативне свято на різних землях.

Цього року минуло 80 літ від заснування цієї — однієї із найповажніших українських громадських установ у Західній Україні. З цього приводу варто, а то й треба пригадати українській громаді в діаспорі, що це за установа була і яку вона провела роботу, щоб український народ у Західній Україні привичти до самостійного господарського життя. Щоб цей народ, в об'єднанні власних сил, міг діяти до добра і краси, щоб на українських землях, окупованих Польщею, він міг створити свою власну, українську, кооперативну республіку.

Але наперед, коротко, згадаймо, як відсвятковано 40-річчя РСУК в 1944 році.

"Господарсько-Кооперативний Часопис", орган РСУК, ч. 6 за 1944 рік, про ш святкування подає таку інформацію: треба заявляти, що в тому часі Україну окупували німці і що то був жорстокий час Другої світової війни — прим. А.К.)

Святкова ювілейна академія відбулася 28-го червня 1944 року у святково прибраній залі Інституту Народної Творчості. Сцена була прикрашена жовтоблакитними прапорами, галицькі дзвони та символ хліборобства — три жовті колоски на блакитному тлі — робили приємне враження своїм яскравим з'явленням. Збоків сцени шпаліри квітів, а

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР—65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

ОДНА З БІЛЬШИХ фігур в історії організованої злочинності. Джозеф Бонано, посаджений до тюрми за образи суду: він відмовився відповідати на запитання прокуратора і судді. Допит Дж. Бонано відбувався в шпиталі, бо його здоров'я не дозволило доставити його до будинку суду. „Лікарі рекомендували мені не відповідати на запитання, якщо я хочу лишитися живим, — сказав Бонано. — Це моя справа відповідати”.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Торонто, Онтаріо, Канада

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

відбудуться

в неділю, 22-го вересня 1985 р., о год. 3-й по пол. в залі української католицької церкви св. Евхаристії

при 515 Broadview Avenue, East Toronto, Ont., Canada НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округу за останні місяці.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії.
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року.
5. Обговорення загально-союзних справ.
6. Внески, запити і закриття зборів.

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Фліс, головний президент УНС сен. Павло Юзик, головний директор для Канади Василь Дідюк, головний радник УНС
До участі в нарадах зобов'язані члени Управи Окружного Комітету, секретарі та члени Управи приналежних Відділів і конвенційні делегати.
За УПРАВУ:
Василь Дідюк, почесний голова
Іван Шлапак, секретар
Василь Шаран, голова
Гавриіл Мисків, касир

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням візком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість, стейт, поштовий код

Увага! Увага!

Вже маємо на складі книжку за видавництвом „Просвіта”, Мельбурн, Австралія

пок. ред. МИХАЙЛА ОСТРОВЕРХИ

„НА ПЕРЕКИР”

МІЛАН 1926-1931 — СПІГЛАДИ

Обкладинка Миколи Левицького Ціна \$7.00 з пересилкою

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку

Належність платна лише в американських доларах

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

У липні ц.р. відбувався в Українському Вільному Університеті, під керівництвом проф. Віктора Китастого, курс народної пісні і музики — курс бандуристів, який організувала Фундація УВУ і який згуртував 16 учасників з різних країн наших поселень в Європі — з Німеччини, Англії, Франції, Голландії, а також з Канади і ЗСА. В програму цього року входили лекції з історії української народної музики, аналіза мелодій окремих пісень, їхньої символіки а в приміщенні інтервалу „Рідна школа”, де замішали курсанти, були практичні вправи гри на бандурі, а при цьому — вивчення окремих мелодій, що входили в програму курсу. Проф. В. Китастому допомагали професійні інструктори цієї ділянки —

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Рада Представників Українських Центральних Організацій

закликає

всіх українців і проводи товариств

складати пожертви

на всегромадський

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ФОНД ОБОРОНИ

(CENTRAL AID FUND)

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на
UKRAINIAN SAVINGS AND LOAN ASS.
1321 Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141
(Act. No. 7219)
разом з виповненням візком цього заклику.

Сума пожертви \$

ім'я і прізвище

Число дому

Назва вулиці

Місцевість

Стейт

Поштовий код

Завжди пам'ятаймо, що нашим завданням є ефективно поборювати очорнювання і знеславлення всіх українців і енергійно боронити наші громадські права!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в ДІТРОЙТІ

запрошує все Українське Громадянство Метрополії на

ГОСТИННИЙ КОНЦЕРТ ХОРУ

„ЧАЙКА”

з Мельбурну, Австралія

ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ „ВЕСЕЛКА”

із Сіднею, Австралія

що відбудеться в суботу, 28-го вересня 1985 року, о год. 6-й веч. в залі Фіджералд Гай Скул при вул. Раєн і 9-й Милл, Воррен, Миш.
Fitzgerald High School Auditorium, 23200 Ryan Rd., Warren, Mich.

Квитки вступу в ціні: 6, 8 і 10 дол. у передпродажі в Галерії ЕКО. Бюрок кредитівки „Самопоміч” і члени Окружного Комітету УНСоюзу.

По докладнішій інформації звертатися телефоном Роман Татарський — 756-8229.

Ярослав Базюк — 584-0176 (від 6 до 10 год. веч.)

Щоб зменшити кошти побуту ансамблів в Дітройті, потребуємо нічлігів. Усіх, хто міг би дати нічліг, просимо зголошувати до наступних: Галерія ЕКО — 755-3535 або 755-1575, Роман Татарський — 756-8229, Ольга Марушак — 274-3807, Олена Паліж — 271-0563.

Концерт курсу бандуристів в Мюнхені

а також в'язанок народних танцювальних мелодій у відповідному гармонійному і мелодійному пов'язанні. На сцені у п'ятницю, 19-го липня, у церковній залі нашого собору стали трьома рядами, — в народних вишивках, що відображали красу української народної ноші різних районів в Україні, — надійний молодіжний ансамбль, при чому, у двох передніх рядах — бандуристи і бандуристи (19 осіб) з більш завантаженими посередніми, а в третьому ряді позаду — солісти і хорівий супровід (14 осіб). Імпреза була не тільки виявом краси зовнішньої презентації, ала мала також свій високий художній рівень і була зокрема маніфестацією любови до нашої традиції, що в якійсь мірі поєднує народну вишивку із бандурою і творить гармонійну єдність, що відзеркалюється українською культурою і духовністю.

Концерт започатковано відомою релігійною народною пісню в обробці В. Китастого „Через поле широкес”, в якій сольо виконували Ганна Шепко та Мирослава Антонович. Потім всі учасники курсу гарно виконали „В'язанку народних мелодій”, що наглядно і переконливо підтвердило, що курс навчання пройшов успішно і для початківців. Після цього у виконанні капели і хорівий супровід прозвучали такі народні пісні: „Ой з-за гори кам'яної”, обр. М. Леонтовича, „Сяк-так до вечора буду жить”, обр. Ю. Китастого, „Сонце низенько”, соліст Володимир Панчук, та „Колоскова”, сл. Бориса Олександрова, муз. оформлення Григорія Китастого, солістка — Люба Білаш з Канади.

Кожну з цих точок і пізніші заповідали з поясненнями, навіть дотепно, напереміну Михайло Постолян і

подяки звернувся до учасників Курсу бандуристів і чисельної аудиторії (понад 250 присутніх) проф. В. Янів, який наголосив важливість плекання рідної традиції і зокрема народної музики в наших скупченнях на поселеннях і заклик учасників до дальшої творчої праці. Порівнюючи успіхи пок. В. Авраменка в 30-их роках, що народними танками полюбив молодь еміграції в ЗСА і Канаді та зберіг цю національну свідомість, проф. Янів висловив надію, що цю свідомість може також скріплювати наша пісня і наша музика і зокрема бандура, що може поширювати любов до рідної тради-

ції серед нашої молоді на чужині. Проф. В. Янів висловив надію, що молоді ентузіасти можуть також поглибити свої знання, ставши студентами УВУ, бо важливим завданням є також плекати рідну науку. Часами бувають милі несподіванки. Такою милою несподіванкою для багатьох був цей концерт молоді на закінчення курсу народної музики і співу — курсу бандуристів в УВУ в цьому році. Для учасників його спогад про концерт збережуть знімки молодіжної капели бандуристів, які після виступу розтіхалися по широкому світі.

Д-р Б. Кузь

В ОДИНАДЦЯТУ НЕЗМІННО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п. інж.

ІВАНА ЯМРОЗИКА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.
в неділю, 15-го вересня 1985 р., о год. 9-й ранку

Про молитви за спокій душі Дорогого Покійника просять —
ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

Повідомляємо Друзів і Знайомих,
що дня 27-го серпня 1985 р.

у Філадельфії, Па. відійшов у Вічність
на 81-му році життя

наш Дорогий Приятель

бл. п.

Остап Ватаманюк

МАГІСТЕР ПРАВ

Поховано Покійного згідно із його
бажанням 29-го серпня 1985 року у Філадельфії, Па.

Нехай чужа земля буде йому легкою.

Приятелі

З глибоким болем повідомляємо Родину і Знайомих, що 27-го серпня 1985 р. Б.
на 81-му році життя відійшов у Вічність

бл. п.

ВАСИЛЬ Б. СТЕБНИЦЬКИЙ

з Бостону, Масс.

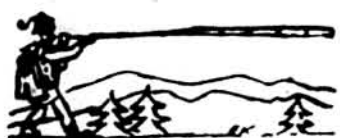
народжений в Ботельці, Україна.

ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 30-го серпня 1985 р. Б.
в Українському Національному Похоронному Заведенні при Пам'ятнику-Мавзолеї, а від-
так на Вічний Спочинок на Українській Національній Цвинтар-Пам'ятник ЗСА при 4111
Pennsylvania Avenue S.E. Washington, D.C.

Горем прибиті:

КАЗІМІР та МАРІЯ ІЛЬНИЦЬКІ

Нема то як на Союзівці!

Освіті
Українського
Народного
Союзу
в Кетсипських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вибір Міс Союзівки 1986 р.

Субота, 14-го вересня 1985 року

8:30 веч.

КОНЦЕРТ. Гуцульський Ансамбль ЧЕРЕМОШ, Філадельфія, Па.

10:00 год. веч.

ЗАБАВА. Оркестра „ТЕМПО”

ЗАПРОШЕНЕВИЙ
ТЕНІСОВИЙ
ТУРНІР УНС
СУБОТА 14-го
І НЕДІЛЯ 15-го

Конферансьє: РОМАН ЛУПАНЬ

SOYUZIVKA, UNA ESTATE, Foordemoore Road, KERHONKSON, N.Y. 12446 914) 626-5641

МИКОЛА А. ЛІВИЦЬКИЙ ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ МІЖ 1920 І 1940 РОКАМИ

Ціна 5.00 дол. з пересилкою
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ УВАГА!

Володимира Барагури МЕЧ І КНИГА

ЗБІРКА ІСТОРИЧНИХ І БІОГРАФІЧНИХ ОПОВІДАНЬ
ДРУГЕ ДОПОВНЕНЕ ВИДАННЯ З КОЛЬОРОВИМИ ІЛЮСТРАЦІЯМИ ПЕТРА АНДРУСЕВИЧА І МИХАЙЛА МИХАЛЕВИЧА
Меч і книга — це необхідна допомога пектору при навчанні українства
112 сторінок ціна \$6.00 + порто
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку

ЗАМОВЛЯТИ
"SVOBODA" BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

У виданні

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ "СЛОВО"

вишлі друком чотирьох видана книга відомого театрознавця

ВАЛЕРІЯНА РЕВУЦЬКОГО

під назвою
"НЕСКОРЕНІ БЕРЕЗІЛЬЦІ —
ЙОСИП ГІРНЯК І ОЛІМПІЯ
ДОБРОВОЛЬСЬКА"

Це розповідь про мистецький життєвий шлях двох перемців — майстрів української сцени Йосипа Гірянки й Олімпії Добровольської, що при їхній співдільності зростає найкращий український сучасний театр "Березіль" під керівництвом геніяльного Лесь Курбаса.

Книга видана на доброму папері, в ній кількадесяті рідкісних фотографій і репродукцій, багато документована, з відповідними індексами.

Книгу можна замовляти у "Свободі" Ціна: 20.00 дол.
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку

ЗАМОВЛЯТИ:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Скористайте з виїмково доброї нагоди

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1986-ий рік

Цим Ви зможете познайомити весь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка \$90.00
Пів сторінки 50.00
Чверть сторінки 33.00
Одна восьма сторінки 20.00

Замовлення і належність просить надіслати найдашше до 20-го вересня 1985 р.

SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by
the editors of
The Ukrainian Weekly
Published by
Ukrainian National Association

Foreword

DR. JAMES E. MACE The man made famine of 1932-33 what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCUS CARYNNYK Malcolm Muggeridge on Stalin's famine "deliberate" and "diabolical"
starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from: SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price

1-9 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

Переглядаючи матеріал, нелегально поширюваний в Україні, які продісталися у вільний світ, ми не можемо вповні оцінити спротив українського визвольного руху з двох причин: поперше, всіх підлітків матеріалів з України неможливо переслати за кордон. Степан. Говерля у своєму цінному дослідженні "Дисидентство" пише, що більшість українських підлітків документів продісталися у вільний світ через зв'язки в Москві. Ці зв'язки втримують переважно росіяни. Коли до їх рук попадає документ про боротьбу українців за УССДержаву, такі матеріали підлягають конфіскації (є безсумнівним фактом, що всі росіяни — за збереження Московської імперії). Натомість документи про боротьбу за людські права легше попадають за кордон. Подруге, советська комуністична преса дбайливо оминає вісток про діяльність підліткового руху зрозумілих причин: "національне питання успішно розв'язане в СССР". Обласні газети, які більше пишуть про "ворогів народу", забороняють вислати за кордон.

Силу українського підліткового руху в Україні можемо до деякої міри оцінювати на підставі змісту публічних статей та брошур на адресу "буржуазно-націоналізму". Строго таємна "Постанова обкому партії Закарпатської області" про методи боротьби проти націоналізму і снізму виразно вказує на те, що сила спротиву і боротьби за національне визволення є набагато більша, ніж ми могли собі тут уявляти. Ми не маємо жодного уявлення про тих борців, що діють в глибокому підпіллі, про яке виразно пише С. Говерля в документі "Грані української культури".

До нас доходить відомості про незламних борців в обороні української культури, що діють відкрито, покликаючись на Конституцію СРСР, яка не забезпечує громадських прав власним громадянам і яка призначена радше як пропаганда для наївних людей за кордоном. Маємо деякі відомості про ув'язнених українських борців як з явного, так і з підпілля секторів. Одним з тих незламних борців з явного сектора є Микола Плахтонюк.

Микола Плахтонюк народився на Київщині у селі Тихий Хутір в 1936 році. З відзначенням закінчив медичне училище, потім медичний інститут. За виявлені здібності його залишили працювати при Київському медінституті. З політичних причин Плахтонюка незабаром звільнили з праці. Працював він лікарем у санаторії під Києвом, у Пуші-Водиці. КГБ арештувало М. Плахтонюка в 1972 році, коли в Україні проходили масові арешти, головною серед інтелігенції. Про арешт Миколи повідомляла "Хроніка поточних подій", яка писала, що М.

Караються, мучаться, але не каються

..Якщо я був би останнім українцем на світі, я і тоді борюся б за Україну".

Л. Лук'яненко

Правда — за нами

Микола Плахтонюк

Плахтонюка, "возили до московського інституту ім. Сербського на психіатричну експертизу, де він оголосив голодівку протесту проти жорстокого поводження. Суд над київським лікарем відбувся в листопаді 1972 року. Його звинуватили за статтю 70-ю у т. зв. "антирадянській агітації і пропаганді нібито за те, що він передав за кордон примірник самвидавського журналу "Український вісник". Але обвинувачення навіть не мав змоги захищатися. Його на суді не було: Миколу визнали божевільним і суд постановив заарештувати його до спецпсихіатрії. Адвокатів Миколи Плахтонюка заборонили побачення з ним, оскільки, мовляв, у підзахисного, мабуть, галюцинації". Так суд за директивами КГБ заарештував М. Плахтонюка до спецпсихіатрії, тобто в медичну тюрму.

Напрошується питання: чому Плахтонюка визнали "божевільним" і заарештували до медичної тюрми? Це пояснюється тим, що КГБ не могло доказати, що він передав за кордон "Український вісник", це був претекст для арешту. Фактично КГБ не могло терпіти того, що Микола Плахтонюк мав відвагу обговорювати жорстокого поступовання політичними в'язнями. Це одне, а друге, що Плахтонюк виступив проти публічних статей Дніпропетровських газет, де не правдиво оскоржувалося мовлення поетів Івана Скульського, Миколу Кульчицького, а також асистента металургійного інституту Віктора Савченка. На підставі тих пресових наклепів суд засудив І. Скульського до 4 років тюрми, а М. Кульчицького — на два роки. Це спонукало Плахтонюка написати статтю "За нами — правда" з підзаголовком "відповідь наклепникам". Коли кагебістам тяжко довести комусь революційну чи "антисовєтську" діяльність, тоді легше з українського патріота зробити божевільного і таким чином завдати людині жахливих мук та позбавити волі.

У статті "За нами — правда" Плахтонюк запитав:

"Що ж так налякало дніпропетровських кагебістів і суддів, які аж вісім місяців розслідували "злочини" трьох хлопців і нарешті так круто їх покарали? Яка чудотворна зброя була в руках юнаків, що за її допомогою вони хотіли "підірвати чи ослабити радянську владу"? Він пише: "Автор газетних статей називають цю зброю "наклепів", "отруйні пера". Трє, "злочини" не мали однак своєї радіостанції чи друкарень для поширення тих "наклепів", вони лише перепісували і давали читати знайомим якісь мудро не названі в газетах "самвидавські статті" та ще лист "Творчої молоді Дніпропетровська", який тільки перелякана уява може назвати антирадянським".

"Звідки у нас таке недовір'я до людини, до її здорового глузду, до її вміння розібратися без кагебістських помічників, де правда, а де брехня? Неваже "наклепи" одиниць настільки легко перемагають масово насаджувану "правду", що єдиний портунок — це КГБ, тюрма і ваші газетні прокльони на людей, позбавлених можливості публічного захисту?". Далі Плахтонюк пише: "Ви накидаєтесь на трьох думуючих хлопців з особливою люттю за те, що вони були "націоналістами". Давайте розберемося, в чому виявлявся той їхній "націоналізм". Насамперед ви знайшли його в нездорових "турботах про українську мову на Україні. Один з вас, Цуканов, люто обурюється, що "факт зростаючої російської мови (ви знаєте все такий) у "Лісті творчої молоді" трактується як перемелювання у "наївних, як 50 років тому, жорнах русифікації", як "брудне топтання русифікаторським чоботом по національній гідності українського народу". А чому б вам, журналістам, — пише Микола Плахтонюк, — замість того, щоб вергати прокльони, не задуматися над таким питанням: чому це у великому промисловому місті на людину, яка всюди розмовляє літературною українською мовою, показує палець? Що ж поганого, облудно запитав Цуканов, коли у Дніпропетровську "звучить також російська мова"? У цьому "так" уся ваша ширість". Але ж три хлопці — пояснює Плахтонюк, — не тому обурюються, що у Дніпропетровську "звучить також російська мова", а тому, що внаслідок шовіністичного засилля нею, українською ніхто не говорить".

Далі у статті він виявляє, що хоч існують українські школи, то це тісні приміщення без вивару і занедбані. Натомість російські школи (не забуваймо, що це на українській землі) просторі, знаменито вивірені, набагато краще, як українські. Ще гірше представляється справа у вузах, технікумах: вони майже повністю зрусіфіковані. Навіть міністер освіти УРСР Даденков у 1965 році подав розумні цифри зрусіфікованих вищих шкіл в Україні. В тих вищих школах викладають більшість росіяни. А українці викладачі, яких є менше половини, читають лекції російською мовою. Навіть міністер Даденков, не вважаючи за належне нормальним. Всі заходи поліпшити ситуацію в школах, успішно провалилися під тиском шовіністичного преса".

В такій ситуації, — пише Плахтонюк, — треба боятися казати правду про становище української мови, а "зовсім не страшно заявляти: російська мова стала другою рідною мовою для всіх народів, цією мовою говорили брати, які прийшли на поміч Радянській Україні у громадянській війні, цією мовою говорили бійці Червоної Армії, яка принесла наші республіки визволення".

"Такі фрази можна наводити без кінця, — пише М. Плахтонюк, — але коли б я перейнявся вашою логікою, то навів би такий нудний перелік: цією мовою говорили опричники Петра І, цією мовою говорили російські царі і жандарми, денікінці і всі білогвардійці, які ви не станете заперечувати, душили і русифікували Україну". Дуже сильно засуджує Плахтонюк, називаючи Цуканова, Шила, Вибла вислужниками, перевертнями, яничарами, холуями. Плахтонюк радить отим згаданим колябантам краще, скинувши зі себе це ганебне вбрання, і як журналісти допомагати борцям за нашу Україну, які породили такі поняття, як "перевертень".

І в тому несчасть нашого народу, що Кульчицьким, Кульчицьким, Плахтонюком, Світличним треба в першу чергу поборювати такі свої покрови перевертнів, покрутів, яничарів, замість всім, одним фронтом, гнати москалів з української землі, отих зайдів, що знущалися з нашого народу і нищать його.

Тому треба подивувати відвагу Плахтонюка, сказати голосом, що "Правда — за нами", та вказати на справжніх причинників невідрадного становища українського народу. Потішаючим фактом є те, що виростає нове покоління, яких страх перестав паралізувати. З тією грозою для окупанта не може погодитися КГБ. Їх дуже дивує, що їхній терор не злякає людей, вони думають, що це божевільня. Ні, зайді, це не божевільня, це одержимість, якої вам, опричникам, ніколи не знищити. Україна така буде самостійною державою.

Ще гірше представляється справа у вузах, технікумах: вони майже повністю зрусіфіковані. Навіть міністер освіти УРСР Даденков у 1965 році подав розумні цифри зрусіфікованих вищих шкіл в Україні. В тих вищих школах викладають більшість росіяни. А українці викладачі, яких є менше половини, читають лекції російською мовою. Навіть міністер Даденков, не вважаючи за належне нормальним. Всі заходи поліпшити ситуацію в школах, успішно провалилися під тиском шовіністичного преса".

В такій ситуації, — пише Плахтонюк, — треба боятися казати правду про становище української мови, а "зовсім не страшно заявляти: російська мова стала другою рідною мовою для всіх народів, цією мовою говорили брати, які прийшли на поміч Радянській Україні у громадянській війні, цією мовою говорили бійці Червоної Армії, яка принесла наші республіки визволення".

"Такі фрази можна наводити без кінця, — пише М. Плахтонюк, — але коли б я перейнявся вашою логікою, то навів би такий нудний перелік: цією мовою говорили опричники Петра І, цією мовою говорили російські царі і жандарми, денікінці і всі білогвардійці, які ви не станете заперечувати, душили і русифікували Україну". Дуже сильно засуджує Плахтонюк, називаючи Цуканова, Шила, Вибла вислужниками, перевертнями, яничарами, холуями. Плахтонюк радить отим згаданим колябантам краще, скинувши зі себе це ганебне вбрання, і як журналісти допомагати борцям за нашу Україну, які породили такі поняття, як "перевертень".

І в тому несчасть нашого народу, що Кульчицьким, Кульчицьким, Плахтонюком, Світличним треба в першу чергу поборювати такі свої покрови перевертнів, покрутів, яничарів, замість всім, одним фронтом, гнати москалів з української землі, отих зайдів, що знущалися з нашого народу і нищать його.

Тому треба подивувати відвагу Плахтонюка, сказати голосом, що "Правда — за нами", та вказати на справжніх причинників невідрадного становища українського народу. Потішаючим фактом є те, що виростає нове покоління, яких страх перестав паралізувати. З тією грозою для окупанта не може погодитися КГБ. Їх дуже дивує, що їхній терор не злякає людей, вони думають, що це божевільня. Ні, зайді, це не божевільня, це одержимість, якої вам, опричникам, ніколи не знищити. Україна така буде самостійною державою.

"ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ"

Лігитон, Па. — Як повідомляють із Лігитону, там на оселі ім. О. Ольжича в суботу, 21-го вересня ц.р. відбувається традиційне "Дивізійне печення бараболі". Щорічно ця гарна імпреза відзначається великою фреквентцією гостей та дивізійних братів. Під час завіти грає оркестра Няка Гірянки.

СПОРТОВІ ВІСТКИ

Редис Омелья Твардовський

УСВТ "Чорноморська Січ" — чемпіоном турніру ДАБ — 1985

УСВТ "Ч. Січ" — Юніон Кавіті СК 1:0

Були це фінальні змагання турніру копаного м'яча фірми ДАБ, в яких "Ч. Січ" перемогла четвертий з черги клуб Космополітальної Ліги, цим разом Юніон Кавіті, мінімальним вислідом 1:0. Здобувши цей новий чемпіонат і зв'язавши з ним перехідну частину найбільш фінансово нагороду, "Ч. Січ" цим самим вдержала свою репутацію чемпіона стейту Нью-Джерсі, тобто чоловічої дружини обидвох ліг — Гарден Стрейт і Космополітальної Ліги.

Якщо йдеться про цю фінальну зустріч, то, як можна було сподіватися, пройшла вона на вищому рівні, обидва суперники виявили велике завзяття, що його додатково збільшувала теж міжлігова ревалізація. Змаганням "Ч. Січ" йшлося про вдерження вже згаданого репутаті, німці були намірені реванжуватися не тільки за цюгорічну поразку в грі за аматорську часту ЗСА з нашою дружиною (0:3), але і рятувати престиж кращих клубів Космополітальної Ліги.

Перед змаганнями відбулася святкова церемонія: представлення змагунів обидвох дружин, відіграння національного гімну ЗСА.

Вислід 1:0 "Січовики" встановили вже в 4-й хвилині, коли Кальдерон успішно завершив першу акцію нашого нападу. Хоч цей початок змагань був багатобачнішим для нашої дружини, то, як виявилось в подальшому ході гри, амбітні німецькі футболісти зуміли успішно протиставити дальшим намаганням "Ч. Січ" здобути чергові голи. Виглядало, що суперників не засмутив ні дефіцит 0:1, ані авторитет іменитого чемпіона стейту, яким у цьому році є "Ч. Січ". Німці, особливо після перерви, проводили швидкі контракти й кількакратно створили реальні небезпеки в підворотті "Ч. Січ", однак енергійні оборонці і наш воротар діяли безпомилково. В свою чергу оборонці і воротар Юніон Кавіті зуміли успішно ліквідувати критичні ситуації під власними воротами, що їх створював напад "Ч. Січ". Після закінчення цих фінальних змагань представники західнонімецької фірми ДАБ і члени проводу турніру вручили перехідну частину капітанові дружини "Ч. Січ".

Склад дружини "Ч. Січ": Хамуляк, Сервіл, Роміо, Павлюк, Зуліф, Брієнза, Мазур, Кальдерон, А. Бакун, Чижович, Ансальмо, Мурзеф, Саба, д-р В. Бахун, Торій. Провідник Володимир Бахун.

(от)

УСК Нью Йорк — "Хорватія" СК 0:1
УСК Нью Йорк — румунський СК 0:0

В двох чергових змаганнях в турнірі фірми Будвайзер, що відбулися в суботу, 17-го серпня ц.р., на площі Спортсфрендс у Вейн, Нью-Джерсі, перша дружина УСК-у Нью Йорк здобула тільки одну точку. В цьому турнірі бере участь 6 клубів Космополітальної, супердивізії Нью Йорку і Шейфер Ліги. Змагання проходять круговою системою. Після 4-ої рунди перша дружина УСК-у займає передостаннє, п'яте місце із здобутими двома точками.

В показнику таблиці ігор веде клуб "Спортсфрендс".

(от)

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брук, св. Духа в Гейтсбург, та інших.

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСЬКИЙ,

К. М. КАРПОВИЧ

О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Тел: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

Пасейк із шістьма точками і польська дружина "Ігелс". В зустрічі з хорватськими футболістами наша дружина, особливо напад, не в'язався із своїми завданнями. Рішального про перемогу голя хорвати здобули вже в 8-й хвилині.

В наступних змаганнях з румунськими футболістами знову завів наш напад, який не використав своїх можливостей до здобуття голів і можливої перемоги. В цих змаганнях заїснував інцидент згідно з яким судді усунув з гри в другій половині Геральда і Альвеса з дружини УСК-у та Альварада з дружини румунів. Крім уже згаданих в складі УСК-у виступили: Ксавір, Чарний, Нюгоф, Ляскано, Мартінез, Ферарі, Мічак, Жовтий, Гунало, П. Коваленко і С. Коваленко — гранучий тренер.

С.К.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Клуб "Динамо" — Москва "Торпедо" 4:1

В цих змаганнях, що відбулися в Москві, київляни перемогли високим вислідом 4:1. Переможні голи для київлян здобули: Беланов, Заварів — 2 і Євтушенко.

В черговій зустрічі в столиці Білорусії, Мінську, київляни перемогли місцевий клуб "Динамо" 2:0. В цих змаганнях переможні голи стріляли Євтушенко і Блохін.

В змаганнях за часту СС-СР на київському центральному стадіоні 13-го серпня клуб господарі перемогли клуб армії — СКА Ростов вислідом 4:2. В цій зустрічі переможні голи здобули: Євтушенко, Рац, Блохін і Яремчук.

Після 22-ої рунди змагань за першество вищої ліги СРСР веде київське "Динамо", маючи на своєму конті в показнику таблиці ігор 32 точки і 38:14 відношення голів. Дніпропетровське "Дніпро", що в останніх двох виступах зазнало поразок, займає 3-тє місце (30 точок), харківський "Металіст" і одеський "Чорноморець" здобули досі по 20-ти точок і займають відповідно 8 — 9 місця. Донецький "Шахтар" з 18-ти точками опинився на 14-му місці.

У першій рунді змагань за часту СССР клуб "Колос" з міста Нікополя переміг "Дніпро" з Дніпропетровського вислідом 2:1, клуб "Нива" з міста Вінниці несподівано подолав "Металіст" з Харкова 2:0, донецький "Шахтар" переміг "Кубань" з Краснодару 5:1, а одеський "Чорноморець" клуб "Зірку" Джизак 4:0.

(от)

І ЗНОВА ДО ШКОЛИ... Всі шкільні підручники всіх наших виданців одержите в Арці. Каталог — даром.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, OROKLIDIAH, NEW YORK і ООКЛІДІАХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ШИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук у перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222